

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2007. szeptember 12.*

A T-291/03. sz. ügyben,

a **Consorzio per la tutela del formaggio Grana Padano** (székhelye: Desenzano del Garda [Olaszország], képviselik: P. Perani, P. Colombo és A. Schmitt ügyvédek)

felperesnek,

támogatja:

az **Olasz Köztársaság** (képviselet: G. Aiello avvocato dello Stato)

beavatkozó,

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviselet: M. Buffolo és O. Montalto, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

* Az eljárás nyelve: olasz.

a másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásban:

a **Biraghi SpA** (székhelye: Cavallermaggiore [Olaszország], képviselik: F. Antenucci, F. Giuggia, P. Mayer és J.-L. Schiltz ügyvédek),

az OHIM első fellebbezési tanácsának 2003. június 16-án a Consorzio per la tutela del formaggio Grana Padano és a Biraghi SpA közötti törlési eljárás ügyében hozott határozata (R 153/2002-1. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (negyedik tanács),

tagjai: H. Legal elnök, I. Wiszniewska-Bialecka és E. Moavero Milanesi bírák,
hivatalvezető: J. Palacio González főtanácsos,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2003. augusztus 21-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel a beavatkozóknak és az OHIM-nek az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2003. december 23-án, illetve 2004. február 17-én benyújtott válaszbeadványaira,

tekintettel a felperesnek, az OHIM-nak és a beavatkozónak az Olasz Köztársaság által az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2003. december 18-án benyújtott beavatkozási kérelmével kapcsolatban tett, 2004. január 29-én, 16-án, illetve 29-én benyújtott észrevételeire,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság első tanácsa elnökének 2004. március 5-i végzésére határozatára, amelyben engedélyezte az Olasz Köztársaság számára, hogy a felperes kérelmeit támogatva az eljárásban beavatkozóként vegyen részt,

tekintettel az Olasz Köztársaság beavatkozási beadványára és a beavatkozónak erre vonatkozó észrevételeire, amelyeket az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. május 16-án, illetve 21-én nyújtottak be,

a 2007. február 28-i tárgyalást követően,

meghozta a következő

Ítéletet

Jogi háttér

- ¹ A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL 1993., L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) 142. cikkének a jelen jogvitában alkalmazandó változata az alábbiak szerint rendelkezik:

„E rendelet nem érinti a [...] 2081/92/EGK tanácsi rendeletet és különösen annak 14. cikkét.”

- 2 A mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredet-megjelöléseinek oltalmáról szóló, 1992. július 14-i 2081/92/EGK tanácsi rendelet (HL L 208., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 13. kötet, 4. o.) 2. cikkének a jelen jogvitában alkalmazandó változatában a következőképpen határozza meg az eredet-megjelölés fogalmát:

„(2) E rendelet alkalmazásában:

- a) eredet-megjelölés: valamely régiónak, meghatározott helynek, vagy – kivételes esetben – országnak az olyan mezőgazdasági termék vagy élelmiszer leírására használatos elnevezése:

– amely e régióból, meghatározott helyről vagy ezen országból származik, és

– amelynek minősége vagy jellemzői főként vagy kizárólag egy adott földrajzi környezetnek és az ahhoz kapcsolódó természeti és emberi tényezőknek, valamint az e meghatározott földrajzi területen folyó termelésnek, feldolgozásnak és előállításnak köszönhető;

[...]

(3) Eredet-megjelölésnek kell tekinteni a valamely régióból vagy meghatározott helyről származó, mezőgazdasági terméket vagy élelmiszert jelölő egyes olyan, hagyományos földrajzi vagy akár nem földrajzi elnevezést is, amely eleget tesz a (2) bekezdés a) pontjának második franciabekezdésében említett feltételeknek.”

3 A 2081/92 rendelet 3. cikke többek között így rendelkezik:

„(1) Nem lehet bejegyezni a szokásossá vált elnevezéseket.

E rendelet alkalmazásában »szokásossá vált elnevezés« a mezőgazdasági termék vagy az élelmiszer olyan elnevezése, amely – bár arra a helyre vagy régióra utal, ahol e terméket vagy élelmiszert eredetileg állították elő vagy hozták forgalomba – a mezőgazdasági termék vagy az élelmiszer közismert elnevezésévé vált.

Annak megállapítása érdekében, hogy az elnevezés szokásossá vált-e vagy nem, az összes tényezőt figyelembe kell venni, különösen:

- az azon tagállamban fennálló körülményeket, ahonnan az elnevezés ered, illetve a fogyasztási területen fennálló körülményeket,

- a többi tagállamban fennálló körülményeket,

- a vonatkozó nemzeti vagy közösségi jogszabályokat.”

4 A 2081/92 rendelet 13. cikke többek között ekként rendelkezik:

„(1) A bejegyzett elnevezések a következőkkel szemben nyújtanak oltalmat:

- a) bármely közvetlen vagy közvetett kereskedelmi célú felhasználás a bejegyzett elnevezés bejegyzésének hatálya alá nem tartozó termékek tekintetében, amennyiben e termékek az adott elnevezés alatt bejegyzett termékekkel összehasonlíthatóak, vagy amennyiben az elnevezés használata az oltalom alatt álló elnevezés hírnevét használja ki;
- b) bármely visszaélés, utánczás vagy félrevezető utalás, akkor is, ha feltüntetik a termék valódi eredetét, vagy ha az oltalom alatt álló elnevezést lefordítják, vagy ha például a »jellegű«, »típusú«, »eljárással készített«, »mint a -ban/-ben gyártott«, »utánczat« és »hasonló« kifejezéseket szerepeltetik mellette;
- c) bármely egyéb – a termék származását, eredetét, jellegét vagy alapvető tulajdonságait illetően – hamis vagy megtévesztő megjelölés a belső vagy a külső csomagoláson, a reklámanyagokon vagy az érintett termékre vonatkozó iratokon, valamint a termék eredetét illetően hamis benyomást keltő dobozba történő csomagolás;
- d) a termék valódi származását illetően a nyilvánosság megtévesztésére alkalmas bármely egyéb módszer.

Amennyiben valamely bejegyzett elnevezés egy mezőgazdasági termék nevét vagy élelmiszer szokásosnak minősülő elnevezését foglalja magában, ezen szokásos elnevezés használata a hozzá tartozó mezőgazdasági terméken vagy élelmiszeren nem minősül ellentétesnek az első albekezdés a) vagy b) pontjával.

(2) Az (1) bekezdés a) és b) pontjaitól eltérően a tagállamok fenntarthatják azokat a nemzeti rendszereket, amelyek a 17. cikk alapján bejegyzett elnevezések használatát a bejegyzés közzétételének időpontját követő legfeljebb öt éves időszakra engedélyezik [...].

(3) Az oltalom alatt álló elnevezések nem válhatnak szokásossá.”

5 A 2081/92 rendelet 14. cikkének (1) bekezdése többek között előírja:

„(1) Amennyiben valamely eredet-megjelölést vagy földrajzi jelzést e rendeletnek megfelelően jegyeznek be, a 13. cikkben említett körülmények valamelyike alá tartozó és ugyanolyan jellegű termékre vonatkozó védjegy bejegyzése iránti kérelmet el kell utasítani, ha a védjegy bejegyzése iránti kérelmet a 6. cikk (2) bekezdésében foglalt közzététel időpontját követően nyújtották be.

Az első albekezdés megsértésével bejegyzett védjegyeket érvénytelennek kell nyilvánítani.”

6 A 2081/92 rendeletben előírt intézkedések elfogadásához e rendelet 15. cikkének (1) bekezdése előírja:

„A Bizottságot [...] bizottság segíti.”

7 A 2081/92 rendelet 17. cikke többek között elírja:

„(1) A rendelet hatálybalépésétől számított hat hónapon belül a tagállamok tájékoztatják a Bizottságot arról, hogy a náluk jogi oltalom alatt álló elnevezések közül, illetve azokban a tagállamokban, ahol nem létezik oltalmi rendszer, a használat alapján elismert elnevezések közül melyeket szándékoznak e rendeletnek megfelelően bejegyezni [...].

(2) A 15. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően a Bizottság bejegyzi az (1) bekezdésben említett azon elnevezéseket, amelyek megfelelnek a 2. és a 4. cikknek. A 7. cikk nem alkalmazható. Szokásos elnevezések azonban nem vehetők fel a nyilvántartásba.

[...]”

8 A 2081/92/EGK tanácsi rendelet 17. cikkében megállapított eljárás szerint a földrajzi jelzések és eredetmegjelölések bejegyzéséről szóló, 1996. június 12-i 1107/96/EK bizottsági rendelet (HL L 148., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 19. kötet, 176. o.) 1. cikke többek között úgy rendelkezik, hogy „[a] mellékletben felsorolt elnevezéseket a 2081/92 [...] rendelet 17. cikke szerint oltalom alatt álló földrajzi jelzésként (OFJ) vagy oltalom alatt álló eredet-megjelölésként (OEM) jegyzi be.” Az 1107/96 rendelet mellékletének A. pontja („Az EK-Szerződés II. mellékletében felsorolt, emberi fogyasztásra szánt termékek”) a „Sajtok” „Olaszország” pontban többek között a „Grana Padano (OEM)” és a „Parmigiano Reggiano (OEM)” elnevezéseket tartalmazza.

A jogvita előzményei

- 9 1998. február 2-án a 40/94 rendelet alapján a Biraghi SpA a GRANA BIRAGHI szóvédjegy közösségi védjegyként való lajstromozása iránti kérelmet nyújtott be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM).
- 10 A védjegybejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított 1957. július 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 29. osztályba tartozó áruk vonatkozásában tették az alábbi leírással: „sajtok, különösen a tehéntejből készült sajtok, érlelt sajtok, keménysajtok, sajtok nagy öntőformában, darabolt sajtok héjjal vagy héj nélkül, különböző formában előállított, reszelt és előállított sajtok”.
- 11 A bejelentett megjelölést 1999. június 2-án lajstromozták és a *Közösségi Védjegyértécsítő* 1999. július 26-i számában hirdették meg.
- 12 1999. október 22-én a Consorzio per la tutela del formaggio Grana Padano (a továbbiakban: Consorzio vagy felperes) a GRANA BIRAGHI közösségi védjegy törlése iránti kérelmet nyújtott be a 40/94 rendelet 55. cikke alapján. A Consorzio előterjesztette, hogy e megjelölés lajstromozása ellentétes a 2081/92 rendelet alapján a „grana padano” eredet-megjelölés oltalmával, valamint a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének g) pontjával, az 51. cikke (1) bekezdésének a) pontjával, a 8. cikkének (1) bekezdésével és az 52. cikke (1) bekezdésének a) pontjával, ez utóbbi rendelkezés vonatkozásában hivatkozott a GRANA és a GRANA PADANO korábbi nemzeti és nemzetközi védjegyek lajstromozására.

- 13 A 2001. november 28-i határozatával az OHIM törlési osztálya a 2081/92 rendelet 14. cikke alapján helyt adott a Consorzio törlési kérelmének.
- 14 2002. január 24-én a Biraghi e határozat ellen fellebbezést nyújtott be, hivatkozva a „grana” kifejezés szokásos és leíró jellegére.
- 15 A 2003. június 16-i határozatával (R 153/2002-1. sz. ügy, a továbbiakban: megtámadott határozat) az első fellebbezési tanács helyt adott a Biraghi fellebbezésének, hatályaon kívül helyezte a törlési osztály határozatát, és elutasította a GRANA BIRAGHI közösségi védjegy törlése iránti kérelmet. A fellebbezési tanács akként határozott, hogy a „grana” szó szokásos és a szóban forgó áruk egy lényeges tulajdonságát írja le. Ennélfogva a 2081/92 rendelet 13. cikkének (1) bekezdése alapján a „grana padano” OEM fennállása egyáltalán nem képezi akadályát a GRANA BIRAGHI megjelölés közösségi védjegyként történő lajstromozásának.

A felek kérelmei

- 16 Az Olasz Köztársaság által támogatott felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság törölje a GRANA BIRAGHI közösségi védjegyet.
- 17 Az OHIM és a Biraghi azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

- 18 A tárgyalás során a felperes kiegészítette a kérelmét, és azt kérte, hogy az OHIM-ot kötelezzék a költségek viselésére. Ebből az alkalomból az OHIM kijelentette, hogy az Elsőfokú Bíróság legutóbbi ítélkezési gyakorlata lehetővé teszi az OHIM számára a felperes kérelméhez való csatlakozást és kéri a megtámadott határozat hatályon kívül helyezését. Az OHIM ezenkívül elfogadta, hogy maga viseli a saját költségeit. Az Elsőfokú Bíróság ezt feljegyezte a tárgyalási jegyzőkönyvbe.

Az elfogadhatóságról

A felperes és az OHIM kérelmeiről

- 19 Bevezetesként meg kell állapítani, hogy a felperes kérelme ugyan formailag a GRANA BIRAGHI közösségi védjegy törlésére irányul, a keresetlevélből egyértelműen kitűnik, ahogyan a tárgyalás során megerősítést nyert, hogy a jelen keresettel a felperes lényegében a megtámadott határozat hatályon kívül helyezését kívánja elérni mivel, szerinte a fellebbezési tanács tévesen vélte úgy, hogy a „grana padano” eredet-megjelölés fennállása nem képezi akadályát az említett megjelölés lajstromozásának.
- 20 Az OHIM kérelme esetében meg kell állapítani, hogy az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. február 17-én benyújtott válaszbeadványában, ugyan a kereset elutasítását kérte, az OHIM azt állította, hogy a fellebbezési tanács a szóban forgó OEM-et

alkotó egyik kifejezés szokásos jellege esetében helytelenül alkalmazta az értékelési szempontokat és kijelentette, hogy ebben a tekintetben az Elsőfokú Bíróság álláspontjára hagyatkozik.

- 21 A tárgyalás során az OHIM kijelentette, hogy az Elsőfokú Bíróság T-107/02. sz., GE Betz kontra OHIM – Atofina Chemicals (BIOMATE) ügyben 2004. június 30-án hozott ítéletének (EBHT 2004., II-1845. o.), a T-379/03. sz. Peek & Cloppenburg kontra OHIM (Cloppenburg) ügyben 2005. október 25-én hozott ítéletének (EBHT 2005., II-4633. o.) és a T-97/05. sz. Rossi kontra OHIM – Marcorossi (MARCOROSSI) ügyben 2006. július 12-én hozott ítéletének (az EBHT-ban nem tették közzé) fényében nem várható el az OHIM-tól, hogy módszeresen védje a fellebbezési tanácsok valamennyi megtámadott határozatát. Az OHIM tehát csatlakozott a felperes kérelméhez és kérte a megtámadott határozat hatályon kívül helyezését.
- 22 Rá kell mutatni, hogy az OHIM ennek megfelelően anélkül, hogy változtatna a jogvita lényegi elemein, kérheti, hogy választása szerint az egyik vagy a másik fél kérelmének adjon az Elsőfokú Bíróság helyét, és e fél által előterjesztett kérelmek támogatására érveket hozhat fel. Ellenben a felek által elő nem terjesztett hatályon kívül helyezés iránti kérelmeket és hatályon kívül helyezés iránti jogalapokat nem terjeszthet elő (az Elsőfokú Bíróság T-22/04. sz., Reemark kontra OHIM – Bluenet [Westlife] ügyben 2005. május 4-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-1559. o.] 18. pontját).
- 23 A jelen esetben az OHIM mind a válaszbeadványában, mind a tárgyaláson egyértelműen kifejezésre juttatta a felperes által előterjesztett kérelmek és jogalapok támogatására vonatkozó szándékát. A válaszbeadványában kifejezetten megjelölte, hogy formálisan csak azért kéri a kereset elutasítását, mert álláspontja szerint a 40/94 rendelet nem teszi számára lehetővé, hogy a fellebbezési tanácsok határozatának hatályon kívül helyezését kérje. Tekintettel arra, hogy az előző pontban ismertetett okokból és az OHIM által a tárgyaláson hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően ez a következtetés nem felel meg jogi helyzetnek, az OHIM kérelmét át kell minősíteni, és úgy kell tekinteni, hogy lényegében azt kérte, hogy adjanak helyet a

felperes kérelmének. Ezen átminősítés elvégzését követően nem áll fenn inkoherenca a kérelem és a válaszbeadványban, valamint a tárgyaláson előterjesztett érvek között.

- 24 Az előzőekből következően a jelen esetben a megtámadott határozat jogszerűségét a keresetlevélben felhozott jogalapokra tekintettel, az OHIM által kifejtett érveket is figyelembe véve kell megvizsgálni.

Az először az Elsőfokú Bíróság előtt benyújtott dokumentumokról

- 25 A keresetlevél 48. (a Giurì di autodisciplina pubblicitaria [reklám önszabályozási bírálóbizottság] 165/93. sz. 1993. október 22-i határozata), 50. (az Európai Bizottság mezőgazdasági főigazgatóságának 1997. május 20-i közleménye), és 51. mellékletét (az olasz mezőgazdasági és erdőügyi minisztérium 1993. augusztus 3-i 64969. sz. közleménye), valamint a Biraghi beavatkozási beadványának 1–3. mellékleteit (a Valle Granára és a castelmagno sajtra vonatkozó internetes oldalak és a www.granapadano.com internetes oldal kivonatai) csak a fellebbezési tanács előtti eljárás során nyújtották be.
- 26 A tárgyalás során a felperes úgy nyilatkozott, hogy eláll attól, hogy a keresetlevélhez csatolt 48., 50. és 51. mellékletet az Elsőfokú Bíróság figyelembe vegye. Az OHIM a maga részéről az Elsőfokú Bíróság határozatára hagyatkozott.
- 27 A 40/94 rendelet 63. cikkének (2) bekezdéséből következik, hogy a felek által az OHIM fórumai előtt nem hivatkozott tényekre az Elsőfokú Bíróság előtt benyújtott kereset szakaszában sem lehet hivatkozni, ugyanis az Elsőfokú Bíróság feladata a fellebbezési tanácsok határozatai jogszerűségének vizsgálata, a közösségi jog alkalmazásának

többek között a fellebbezési tanács előtt előterjesztett tényállási elemek fényében történő ellenőrzésével. Az Elsőfokú Bíróság azonban az újonnan előterjesztett tények figyelembevételével nem képes elvégezni egy ilyen vizsgálatot, kivéve, ha bizonyítják, hogy a fellebbezési tanácsnak a közigazgatási eljárás során hivatalból figyelembe kellett venni ezeket a tényeket, a jelen esetben valamennyi határozat elfogadása előtt (a Bíróság C-29/05. P. sz., OHIM kontra Kaul ügyben 2007. március 13-án hozott ítéletének [EBHT 2007., I-2213. o.] 54. pontja és az Elsőfokú Bíróság T-247/01. sz., eCopy kontra OHIM [ECOPY] ügyben 2002. december 12-én hozott ítéletének [EBHT 2001., II-5301. o.] 46. pontja).

- 28 Az Elsőfokú Bíróság tehát nem veheti figyelembe a fent említett – a fellebbezési tanács előtt ismeretlen ténybeli körülményekre utaló – dokumentumokat a megtámadott határozat jogszerűségének a 40/94 rendelet 63. cikke alapján való ellenőrzése céljából. Ebből következően az említett dokumentumokat azok bizonyító erejének vizsgálata nélkül el kell utasítani.

Az ügy érdeméről

- 29 A keresetének alátámasztására a felperes lényegében a 40/94 rendelet 142. cikke és a 2081/92 rendelet 12. cikke együttes rendelkezéseinek megsértésére alapított egyetlen jogalapra hivatkozik.

A felek érvei

- 30 A felperes először előterjeszti, hogy a „grana” nem szokásos kifejezés, ezért a megkülönböztető képessége a „grana padano” OEM-nek a legge n. 125, Tutela delle denominazioni di origine e tipiche dei formaggi (az eredetmegjelölések és a sajttípusok

oltalmáról szóló, 1954. április 10-i 125. sz. törvény) (GURI 99. sz., 1954. április 30., 1294. o., a továbbiakban: 125/54. sz. törvény) alapján nemzeti szinten, és a 1107/96 rendelet alapján közösségi szinten való elismeréséből ered. Ez az elismerés magában foglalja, hogy a „grana padano” OEM-et használni kívánó valamennyi termelőnek követni kell ezen OEM termékleírásában szereplő sajátos szabályokat, amelyek a vásárlóközönség számára értékesített áru minőségének biztosítására szolgálnak. A felperes egyebekben megjegyzi, hogy a Biraghi, amely 1997-ig a Consorzio 200 termelő tagjának egyike volt, azóta már nem tagja annak, ezért nem használhatja a „grana padano” OEM-et és már nem köteles megfelelni ennek a termékleírásnak. A „grana” kifejezés használatának korlátozását a „grana padano” OEM azonosítására megerősítette a Decreto del Presidente della Repubblica, Modificazione al disciplinare di produzione del formaggio „Grana padano” (a grana padano sajt termékleírásának módosításáról szóló, 1987. január 26-i köztársasági elnöki rendelet, GURI 137. sz. 1987. június 15., 4. o.) is, amely alapján a „grana trentino” jelzés használatának lehetőségét csak azzal a feltétellel engedélyezik, ha a „grana padano” OEM termelési termékleírását hiánytalanul tiszteletben tartják.

31 A felperes és az Olasz Köztársaság hangsúlyozzák, hogy a „grana” eredetileg földrajzi kifejezés, ami a Póba torkolló kis folyóvíz megnevezésére szolgált, amely pontosan a Valle Grana nevű völgyben helyezkedik. Az Olasz Köztársaság rámutat, hogy a „grana” kifejezés oltalmának jogalapja – egy OEM-mel rendelkező sajt megjelölésére – ebből következően a 2081/92 rendelet 2 cikkének (3) bekezdése.

32 A felperes ezenkívül hivatkozik arra, hogy a „grana” megjelölés oltalmát még a „padano” melléknév nélkül is, már korábban elismerték a 1107/96 rendeletben. Ebben a tekintetben a felperes megjelöli, hogy az eredetmegjelölések és a földrajzi jelzések szabályozási bizottságának 1995. november 22-i üléséről szóló jelentés úgy fogalmaz, hogy „a tagállamok jelezték, hogy a [2081/92 rendelet] 13. cikkét a következő megjelölésekre kell alkalmazni: [...] grana, padano, parmigiano, reggiano”.

- 33 A felperes emlékeztet, hogy a Bíróság már véleményt nyilvánított azzal a feltetéssel szemben, hogy az eredetileg összetett elnevezések egyszerű részei szokásos jellegűek a C-66/00. sz. Bigi ügyben 2002. június 25-én hozott ítéletében (EBHT 2002., I-5917. o.), amely a Consorzio del Formaggio Parmigiano Reggiano kérelmének megfelelően kizárta a „parmesan” megjelölés szokásos jellegét.
- 34 A felperes azt állítja ezenkívül, hogy az eredetmegjelölések rendszerének olaszországi bevezetésével az eredetileg fennálló „grana” jelleget két típusra osztották fel, a grana padanóra és a grana reggianóra, amelyek mindegyike rendelkezik OEM-mel. Az első típust a Pótól északra található területeken, míg a másodikat az e folyótól délre elhelyezkedő területeken termelték.
- 35 A felperes és az Olasz Köztársaság azt állítják, hogy a „grana” kifejezés szokásos jellegének és e kifejezés különbségtétel nélküli általánossá vált felhasználásának kifejezett elismerése ellentétes a 2081/92 rendelet tartalmával, különösen annak 13. cikke (1) bekezdésével, amely megtiltja a megjelölések, védjegyek, elnevezések vagy a jelzések bármely olyan felhasználását, amely az említett rendelet alapján oltalmazott eredetmegjelölések és földrajzi jelzések bejegyzése céljainak megvalósítását veszélyezteti.
- 36 A felperes azt állítja, hogy a 125/54. törvény 10. cikke büntetőjogi szankcióval sújtja „az eredetmegjelölések, vagy elismert típusmegjelölések bármely felhasználását azok megváltoztatása, vagy olyan helyesbítő kifejezések hozzátoldásával történő részleges módosítása útján – még közvetett esetben is – mint a »típusú«, »-ban, -ben gyártott«, »utánzat« vagy »ízű«.”
- 37 A felperes hivatkozik a nemzeti bíróságok ítélkezési gyakorlatára és számos törvényt sértés megállapításáról szóló feljegyzésre is, amelyeket 1997. és 2000. között az

olaszországi mezőgazdasági és erdőügyi minisztérium állapított meg, és közölt azokkal az olasz termelőkkel, akik az áruikat jogellenesen a „grana” megjelöléssel jelölték meg. Ezt a következtetést nem cáfolja a Corte di cassazione (semmtőlészék, Olaszország) 2562. sz. 1989. november 28-án hozott ítélete, amely szerint a „grana” megjelölés használatának nincsenek különösebb korlátai, mivel ezt az ítéletet az eredetmegjelöléseknek a 2081/92 rendelettel való bevezetését megelőzően hozták.

38 Végül az Olasz Köztársaság lényegében csatlakozik a felperes érveire, kiegészítve azt azzal, hogy a „grana” kifejezést összevont alaknak is lehet tekinteni, amelyet a grana padano sajt megjelölésére valamennyi fogyasztó használ. Az Olasz Köztársaság megjegyzi ezenkívül, hogy az olasz kormány a „grana padano” megjelölésnek a 2081/92 rendelet 17. cikkében előírt eljárás szerinti bejegyzése iránti kérelmében nem tett a lap alján olyan utalást, ami kizárja az e megjelölés részét képező minden egyes kifejezés oltalmát. Ennélfogva az Olasz Köztársaság álláspontja szerint arra kell következtetni, hogy az OEM-ben a „grana” kifejezés még önállóan is oltalmat élvez, és az az OEM számára van fenntartva.

39 Az OHIM rámutat arra, hogy a 2081/92 rendelet 3. cikke kifejti, hogy annak megállapítása érdekében, hogy egy elnevezés szokásossá vált-e vagy nem, számos tényezőt kell figyelembe venni, többek között tanulmányozni kell az azon tagállamban fennálló körülményeket, ahonnan az elnevezés ered és a többi tagállamban fennálló körülményeket. Tanulmányozni kell a referenciaközönség magatartását és véleményét is. Ebben a tekintetben az OHIM emlékeztet egyrészt, hogy a közvélemény-kutatások szervezése az Európai Unió és a tagállamok által leginkább használt eszközök egyike és, hogy a 40/94 rendelet 76. cikke szerint az eljáró fellebbezési tanács kikérhette volna az Európai Bizottság vagy a nemzeti hatóságok véleményét.

40 Az OHIM megjegyzi, hogy úgy tűnik, hogy a fellebbezési tanács nem egyeztetett az illetékes olasz vagy közösségi hatóságokkal, és nem vizsgálta meg alaposan az olasz piacot és más tagállamok piacait sem. A fellebbezési tanács inkább a közhasználatú olasz szótárakra és az interneten végzett kutatásokra támaszkodott.

- 41 Ezenkívül az OHIM hangsúlyozza, hogy az *Enciclopedia Zanichellit*, a *Dizionario della lingua italiana Le Monnier* és a *Vocabolario della lingua italiana Zingarellit* idézve maga a fellebbezési tanács mutat rá, hogy az átlagos olasz fogyasztó számára a „grana” kifejezés nem csak egy „félzsíros főzött keménysajt”-ra, hanem az „Emilia és Lombardia tipikus területeiről származó” jelleget mutató sajtra utal. Márpedig az a körülmény, hogy a tanulmányozott szótárak említést tesznek egy meghatározott régióról, önmagában elegendő ahhoz, hogy a „grana” kifejezés szokásos jellegét kizárja.
- 42 Ezenkívül az a körülmény, hogy e szótárak közül némelyik, valamint a konyhai receptek felváltva említik a „grana” és a „grana padano” kifejezéseket, inkább alátámasztani tűnik azt az álláspontot, hogy az olasz fogyasztó számára a „grana” kifejezés a „grana padano” szinonimája.
- 43 Az OHIM megjegyzi, hogy a 2081/92 rendelet 13. cikkének (3) bekezdése szerint az oltalom alatt álló OEM nem válhat szokásossá. Így ameddig az Európai Bizottság vagy az illetékes közösségi vagy nemzeti bíróságok nem határoztak akként, hogy valamely OEM szokásossá vált, az OHIM szerveinek ezen OEM bejegyzését érvényesnek és oltalomra méltónak kell tekinteniük.
- 44 A Biraghi azt állítja, hogy a „grana” kifejezés szokásos jellegű, az egy lassú érlelésű, félzsíros, főzött masszájú, kemény és szemcsés sajttípust jelöl. Ez a kifejezés szó szerint a sajtmassza szemcsés szerkezetére utal, amely pontosan ennek a tulajdonságának köszönheti a nevét, és az nem egy pontos földrajzi vagy származási területet jelöl. A Biraghi ebben a tekintetben azt állítja, hogy ma a Valle Granában csak castelmagno sajtot termelnek, amely OEM-mel rendelkezik.

- 45 A Biraghi egyebekben megjegyzi, hogy a fent említett, felperes által hivatkozott Bigi-ügyben hozott ítélet egy két kifejezésből kialakított összetett megjelölésre vonatkozott, amelyekből mindkettő termelési helyekre utalt: „parmigiano” egy Párma városával szomszédos területen termelt sajtra, a „reggiano” a Reggio Emiliában termelt sajtra.
- 46 A Biraghi azt is előterjeszti, hogy a szemcsés masszájú sajtot jóval az első sajtüzemek XIX. század közepén történt létrehozását megelőzően „grana”-nak hívták, ahogyan azt egyebekben az egyik közleményében maga a felperes is kifejti, amelyben elismeri, hogy a grana sajtot először 1135 körül gyártották, és hogy e sajtnek a – már 1750-ben használt – nevét a masszájának szemcsés kinézete ihlette.
- 47 A Biraghi vitatja, hogy az OEM-ek rendszerének olaszországi bevezetésével a „grana” sajt ugyanannak a jellegnek csak két fajtájából áll, azaz a grana padanóból és a parmigiano reggianóból, amelyek közül mindkettő rendelkezik OEM-mel. A Biraghi hozzáteszi, hogy a „grana” nem jelöl ezen OEM-ektől különböző harmadik sajtajtát sem. Ezzel ellenkezőleg a „grana” kifejezés ugyanazt a kemény és szemcsés masszájú sajtjellegjelölést jelöli, amelybe a grana Biraghi és a fent említett két OEM is tartozik. Így az a körülmény, hogy sajátos szabályokat írtak elő a grana padano és a parmigiano reggiano sajtok gyártására és forgalmazására nem jelenti azt, hogy már nem létezik a grana sajt.
- 48 Jogalkotási szempontból a Biraghi megjegyzi, hogy a 92/46/EGK irányelv 8. cikkének (2) bekezdése értelmében nyert felhatalmazás alapján a tagállamok által nyújtható egyedi vagy általános eltérésekkel érintett tej alapú termékek jegyzékének létrehozásáról, valamint az ilyen termékek előállítására vonatkozó eltérések jellegének megállapításáról szóló, 1996. július 29-i 96/356/EK bizottsági határozat (HL L 230., 12. o.) 8. cikkének (2) bekezdése többek között megemlíti a „Dansk Grana”-t és a „Romonte – Typ Grana”-t.

- 49 A Biraghi előterjeszti, hogy azt a tényt, hogy grana sajt mint jelleg létezik, megerősíti számos kiadvány és szótár, a Grana Piemontese és a Grana Reale védjegybejelentéseknek az Ufficio Italiano Brevetti e Marchi (olasz szabadalmi és védjegyhivatal) által hozott elutasító határozatait, az Assolatte szakmai egyesületnek az 1999. január 4-i 1. sz. körlevele, amelynek mellékletében a grana három kategóriája szerepel, úgymint a grana padano, a parmiggiano reggiano és „egyéb granák”, valamint az a tény, hogy ez utóbbi kategóriát az Istituto Nazionale di Statistica (ISTAT, nemzeti statisztikai intézet) is használja a jegyzékeiben.
- 50 A Biraghi a felperessel és az Olasz Köztársasággal ellentétben azt állítja, hogy a 125/54. sz. törvény 9. és 10. cikke és 2081/92 rendelet 13. cikke alapján OEM-ként kizárólag a „grana padano” összetett megjelölés van bejegyezve a „grana” kifejezés azonban nincs. A Biraghi szerint ugyanis a 2081/92 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének megfelelően a „grana” kifejezést szokásos jellege miatt önállóan nem lehetett volna OEM-ként bejegyezni.
- 51 Ebben a tekintetben a Biraghi megjelöli, hogy a „grana” kifejezés „padano” melléknév nélküli használatának kérdésével Olaszországban már foglalkozott a Corte di Cassazione a 2562. sz., 1989. november 28-án hozott ítéletében, amelyben akként határozott, hogy „míg a grana padano sajtnak elismerik az eredetét, és ebből következően a megjelölés nem helyénvaló használatával szembeni büntetőjogi oltalmat, az egyszerűen »grana«-nak nevezett sajtot a hatályos jogszabályok szerint nem ismerik el sajtípusként, ezért e megjelölés használata nem képezi sajátos korlátozások tárgyát, és nem minősül a [125/54. sz.] törvény megsértésének”. A Biraghi ehhez azt is hozzáfűzi, hogy a Bíróság a C-129/97. sz. és C-130/97. sz., Chiciak és Fol ügyben 1998. június 9-én hozott ítéletében, az „époisses de Bourgogne” OEM-re vonatkozóan kifejtette, hogy „az összetett eredetmegjelölések esetében [amelyeket a 2081/92 rendelet a 17. cikkében előírt egyszerűsített eljárás alapján jegyeztek be] az a tény, hogy erre [a megjelölésre] vonatkozóan nincs tájékoztatás a [1107/76] rendelet mellékletében a lap alján szereplő utalás formájában, amely kifejti, hogy a megjelölés bejegyzése iránti kérelmet nem e megjelölés egy része vonatkozásában kérelmezték,

nem szükségszerűen foglalja magában, hogy annak minden egyes része oltalomban részesül”. A Bíróság úgyszintén kizárta az általános elnevezések oltalmát a C-3/91. sz. Exportur-ügyben 1992. november 10-én hozott ítéletében (EBHT 1992., I-5529. o.) és a C-321/94–C-324/94. sz. Pistre és társai ügyben 1997. május 7-én hozott ítéletében (EBHT 1997., I-2343. o.).

- 52 E megfontolások fényében a Biraghi ügy véli, hogy a „grana” szokásos kifejezés használata nem minősül sem a 2081/92 rendelet 13. cikke (1) bekezdésének, sem az eredet-megjelölésekre vonatkozó nemzeti szabályozás megsértésének. A 125/54. sz. törvény ugyanis megtiltja az eredet-megjelölés bármely használatát megváltoztatás, vagy olyan kifejezésekkel való módosítás útján, mint a „típusú”, „felhasználásával”, „ízű”, azonban nem tiltja az olyan szokásos kifejezések egyszerű felhasználását, mint a „grana”.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 53 A 40/94 rendelet 142. cikke előírja, hogy az említett rendelet nem érinti 2081/92 rendelet rendelkezéseit, és különösen annak 14. cikkét.
- 54 A 2081/92 rendelet 14. cikke úgy rendelkezik, hogy a 13. cikkben említett körülmények valamelyike alá tartozó és ugyanolyan jellegű termékre vonatkozó védjegy bejegyzése iránti kérelmet el kell utasítani, ha a védjegy bejegyzése iránti kérelmet a 6. cikk (2) bekezdésében foglalt közzététel időpontját követően nyújtották be. Az e rendelkezés megsértésével bejegyzett védjegyeket érvénytelennek kell nyilvánítani.

- 55 Ebből következik, hogy az OHIM köteles a 40/94 rendeletet úgy alkalmazni, hogy az ne érintse az OEM-ek számára a 2081/92 rendelettel biztosított oltalmat.
- 56 Ebből következően az OHIM-nak minden olyan megjelölés lajstromozását el kell utasítania, ami a 2081/92 rendelet 13. cikkében leírt valamelyik helyzetben van, és a már lajstromozott védjegyeket érvénytelennek kell nyilvánítania.
- 57 Egyebekben egyrészt a 2081/92 rendelet 13. cikke (3) bekezdésének megfelelően az oltalom alatt álló elnevezések nem válhatnak szokásossá, másrészt az a körülmény, hogy a 1107/96 rendelet nem tartalmaz tájékoztatást a lap alján szereplő utalás formájában, amely kifejti, hogy a „grana” kifejezés bejegyzését nem kérelmezték, nem szükségszerűen foglalja magában, hogy a „grana padano” megjelölés minden egyes része oltalomban részesül (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Chiciak és Fol ügyben hozott ítélet 39. pontját).
- 58 A 2081/92 rendelet 13. cikke (1) bekezdésének második albekezdése ezenkívül úgy rendelkezik, hogy „[a]mennyiben valamely bejegyzett elnevezés egy mezőgazdasági termék nevét vagy élelmiszer szokásosnak minősülő elnevezését foglalja magában, ezen szokásos elnevezés használata a hozzá tartozó mezőgazdasági terméken vagy élelmiszeren nem minősül ellentétesnek az első albekezdés a) vagy b) [pontjával]”. Ebből következik, hogy amennyiben az OEM több elemből áll, amelyek közül az egyik egy mezőgazdasági termék vagy élelmiszer szokásos megjelölésének minősül, e szokásos elnevezésnek egy lajstromozott védjegyben való felhasználása megfelel a 2081/92 rendelet 13. cikke első albekezdése a) és b) pontjának és az OEM-re alapozott törlés iránti kérelmet el kell utasítani.
- 59 Ebben a tekintetben a fent hivatkozott (38. pont) Chiciak és Fol ügyben hozott ítéletből következik, hogy a 2081/92 rendelettel bevezetett közösségi bejegyzési

rendszerben az elnevezés különböző összetevőinek biztosítandó oltalomra és különösen az arra vonatkozó kérdések, hogy szokásos elnevezésről vagy az e rendelet 13. cikkében meghatározott gyakorlattal szemben oltalmazott összetevő oltalmáról van-e szó az ügy ténybeli összefüggéseinek átfogó elemzése alapján elvégzendő részletes elemzés tárgyát képezik.

- 60 Ebben a tekintetben bevezetésként meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács hatáskörrel rendelkezett az ilyen típusú vizsgálat elvégzésére, és adott esetben valamely OEM szokásos része oltalmának elutasítására. Ugyanis mivel nem valamely OEM érvénytelenségének megállapításáról van szó, az a tény, hogy a 2081/92 rendelet 13. cikke (1) bekezdésének második albekezdése kizárja az OEM-ben szereplő szokásos elnevezések oltalmát, feljogosítja a fellebbezési tanácsot annak megvizsgálására, hogy a szóban forgó kifejezés valóban egy mezőgazdasági termék vagy élelmiszer szokásos elnevezésének minősül-e.
- 61 Egy ilyen elemzés bizonyos számú feltétel vizsgálatát előfeltételezi, amelyek nagymértékben megkövetelik mind az érintett tagállam sajátos adatainak (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-269/99. sz. Carl Kühne és társai ügyében 2001. december 6-án hozott ítéletének [EBHT 2001., I-9517. o.] 53. pontját), mind a más tagállamokban fennálló helyzet (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-289/96. sz., C-293/96. sz. és C-299/96. sz. Dánia és a társai ügyben 1999. március 16-án hozott ítéletének [EBHT 1999., I-1541. o.] 96. pontját) alapos ismeretét.
- 62 E körülmények között a fellebbezési tanács köteles volt elvégezni az említett szokásos jelleg meghatározására alkalmas tényezők összességének részletes elemzését.
- 63 A 2081/92 rendelet 3. cikke, miután megállapítja, hogy nem lehet bejegyezni a szokásossá vált elnevezéseket, előírja, hogy annak megállapítása érdekében, hogy

az elnevezés szokásossá vált-e vagy nem, az összes tényezőt figyelembe kell venni, különösen az azon tagállamban fennálló körülményeket, ahonnan az elnevezés ered, illetve a fogyasztási területen a fennálló körülményeket, a többi tagállamban fennálló körülményeket és a vonatkozó nemzeti vagy közösségi jogszabályokat.

64 Ugyanezeket a szempontokat kell alkalmazni a 2081/92 rendelet 13. cikke (1) bekezdése második albekezdésének végrehajtása érdekében. Ugyanis, ahogyan azt a Bíróság megállapította, az ugyanezen rendelet 3. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében meghatározott „szokásossá vált elnevezés” fogalom alkalmazható azokra az elnevezésekre is, amelyek mindig szokásosak voltak (a fent hivatkozott Dánia és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 80. pontja).

65 Így a jogi, gazdasági, műszaki, történelmi, kulturális és társadalmi adatok, amelyek alapján a szükséges részletes elemzés elvégezhető a következők: a vonatkozó nemzeti és közösségi jogszabályok, beleértve azok történeti fejlődését, az állítólag szokásossá vált elnevezéseknek az átlagfogyasztó általi észlelése, beleértve azt a tényt, hogy az elnevezés közismertsége továbbra is valamely területen termelt, hagyományos érlelt sajtához kapcsolódik, annak következtében, hogy azt nem termelik a tagállam, vagy az Európai Unió más régióiban, az a körülmény, hogy egyes tagállamokban jogszerűen forgalmaztak egy terméket a szóban forgó elnevezéssel, akkor is, ha nem tartották be a hagyományos termelési módszereket, az a körülmény, hogy ezeket a műveleteket régóta végzik, a szóban forgó elnevezéssel rendelkező azon termékek mennyisége, amelyeket nem a hagyományos módszerekkel gyártottak, azon termékek mennyiségéhez képest, amelyeket ezekkel a módszerekkel gyártottak, a szóban forgó elnevezéssel rendelkező, nem hagyományos módszerekkel gyártott termékek piaci részesedése azon termékek mennyiségéhez képest, amelyeket ezekkel a módszerekkel gyártottak, az a tény, hogy a nem hagyományos módszerekkel gyártott termékeket az említett módszerekkel gyártott termékek termelési helyére való hivatkozással kínálják, a szóban forgó elnevezésnek nemzetközi megállapodásokban biztosított oltalma, és azon tagállamok száma, amelyek adott esetben hivatkoznak a szóban forgó

elnevezés állítólagos szokásos jellegére (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Dánia és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 95., 96., 99. és 101. pontját; a fent hivatkozott Bigi-ügyben hozott ítélet 20. pontját és a C-465/02. és C-466/02. sz. Németország és Dánia kontra Bizottság ügyben 2005. október 25-én hozott ítélet [EBHT 2005., I-9115. o.] 75., 77., 78., 80., 83., 86., 87., 93. és 94. pontját).

- ⁶⁶ Egyebekben a Bíróság nem zárta ki annak a lehetőségét, hogy valamely elnevezés általános jellegének vizsgálata során figyelembe vegyék (a fent hivatkozott Dánia és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 85–87. pontja) a fogyasztók körében végzett közvélemény-kutatást, amelyet a szóban forgó elnevezés észlelésének megállapítása érdekében szerveztek, vagy az eredet-megjelöléssel, földrajzi árujelzőkkel és a különleges tulajdonságokra vonatkozó tanúsítványokkal foglalkozó tudományos bizottság létrehozásáról szóló, 1992. december 21-i 93/53/EGK bizottsági határozat (HL 1993., L 13., 16. o.) által létrehozott bizottság véleményét, amelyet azóta felváltott az eredet-megjelölésekkel, a földrajzi jelzésekkel és a hagyományos különleges termékekkel foglalkozó tudományos szakértői csoport, amelyet a 2006. december 20-i 2007/71/EK bizottsági határozat (HL 2007. L 32., 177. o.) hozott létre. Ennek a jogi és mezőgazdasági területen magasan képzett szakemberekből álló bizottságnak különösen az a feladata, hogy az elnevezések szokásos jellegét vizsgálja.

- ⁶⁷ Végül figyelembe lehet venni más tényeket is, különösen az elnevezések szokásos jellegének a Codex alimentariusban (Codex alimentarius szabályainak tájékoztató jellegéről lásd a Bíróság 286/86. sz. Deserbais-ügyben 1988. szeptember 22-én hozott ítélet [EBHT 1988., 4907. o.] 15. pontját és a C-448/98. sz. Guimont-ügyben 2000. december 5-én hozott ítélet [EBHT 2000., I-10663. o.] 32. pontját) szereplő meghatározását és azt, hogy az elnevezést felvették-e a sajtok eredet-megjelöléseinek és elnevezéseinek használatáról szóló, 1951. június 1-jén Stresában aláírt nemzetközi egyezmény II. mellékletében szereplő listára, mivel a listára való felvétel az egyezmény valamennyi aláíró államát felhatalmazza az elnevezés felhasználására azzal a feltétellel, hogy a gyártási szabályokat tiszteletben tartják és a termelő tagállamot megjelölik, anélkül, hogy ezt a lehetőséget a megfelelő földrajzi terület gyártóira

korlátoznák; lásd Ruiz-Jarabo Colomer főtanácsnoknak a fent hivatkozott Németország és Dánia kontra Bizottság ügyre vonatkozó indítványának (EBHT 2005., I-9118. o.) 168. pontját.

- 68 Márpedig meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács figyelmen kívül hagyta az OEM-re vonatkozó közösségi ítélkezési gyakorlatban és a 2081/92 rendelet 3. cikkében kifejtett szempontokat.
- 69 A fellebbezési tanács ugyanis egyetlen olyan adatra sem volt tekintettel, amelyek a fenti 65–67. pontokban hivatkozott ítélkezési gyakorlat szerint valamely elnevezés, vagy az azt alkotó egyik elem esetleges szokásos jellege előírt vizsgálatának elvégzését lehetővé teszik, és nem vett igénybe sem a fogyasztók körében végzett közvéleménykutatást, sem a tárgyban szakképzett szakértők véleményét, és felvilágosítást sem kért a tagállamoktól vagy a Bizottságtól, amely utóbbi a kérdésben igénybe vehette volna a fent említett tudományos bizottságot, jöllehet, ahogyan azt az OHIM helyesen hangsúlyozza, mindegyre lehetősége lett volna a 40/94 rendelet 74. cikke (1) bekezdésének első mondata és 76. cikke alapján.
- 70 A megtámadott határozatot alátámasztó bizonyítékok mindössze szótárak kivonataiból és a fellebbezési tanács által hivatalból végzett internetes kutatások eredményeiből állnak.
- 71 Márpedig valamely kifejezés interneten való előfordulásának gyakorisága önmagában nem alapozhatja meg egy elnevezés szokásos jellegét. Ezenkívül a fellebbezési tanács által hivatkozott szótárakban a „grana” kifejezés valamennyi meghatározása a grana padano termelési helyére utal, ami a Pó-síkság egy területének felel meg. Ebből következően, a fellebbezési tanács álláspontjával ellentétben ezek a szótárak inkább azt bizonyítják, hogy az olasz nyelvben a „grana” elnevezést a grana padano rövidített

formájaként használják, és hogy a „grana” elnevezés ténylegesen és a közfelfogásban e termék padaniai eredetéhez kapcsolódik, amit a megtámadott határozat 50. és 51. pontjaiban hivatkozott két német szótár is megerősít. Az *Enciclopedia Treccani* által adott meghatározás nem bír jelentőséggel, mivel az 1949-ből származik, azaz úgy a 1107/96 rendeletet, mint a „grana padano”-t OEM-ként először elismerő 125/54. sz. törvényt megelőző időpontból.

72 Meg kell állapítani továbbá, hogy ha a fellebbezési tanács kellően figyelembe vette volna a felperes által előterjesztett valamennyi bizonyítékot, és alkalmazta volna a Bíróság ítélezési gyakorlatában kifejtett szempontokat, akként kellett volna határoznia, hogy a „grana” kifejezés szokásos jellegét nem kellően bizonyították jogi szempontból.

73 E tényezők között szerepel mindenképp a „grana padano” elnevezés oltalmára vonatkozó jogszabályi környezet, valamint annak történelmi fejlődése.

74 Ebben a vonatkozásban rá kell mutatni, hogy a „grana” kifejezés első jogszabályi elismerése a Regio Decreto Legge n. 1177, Disposizioni integrative della disciplina della produzione e della vendita dei formaggi (a sajtok termelésének és értékesítésének szabályozását kiegészítő rendelkezésekre vonatkozó 1938. május 17- i 1177. sz. királyi törvényrendelet) (GURI 179. sz., 1938. augusztus 8.) történt. Ez a rendelet, amely

a különféle olasz sajtok minimális zsírtartalmát határozza meg, megemlíti a grana parmigiano-reggiano, a grana lodigiano, a grana emiliano, a grana lombardo és a grana veneto. Ez a rendelet tanúsítja azt, hogy a grana a padaniai völgy számos területén termelik Párma, Reggio Emilia, Lodi, Emilia, Lombardia és Veneto közelében. A „grana padano” elnevezést azonban nem említi a rendelet.

75 Meg kell állapítani, hogy ezek a területek mindegyike vagy a parmigiano reggiano (Párma, Reggio Emilia, Modena, Bologna a Reno-folyótól nyugatra és Mantova a Pó-folyótól nyugatra) vagy a grana padano (Piemont, Lombardia, Emilia-Romagna, Veneto és Trento-tartomány) termelési területéhez tartoznak.

76 Olaszországban az eredetmegjelölések első rendszerének a 125/54. sz. törvény és a Decreto del Presidente della Repubblica n. 1269, Riconoscimento delle denominazioni circa i metodi di lavorazione, caratteristiche merceologiche e zone di produzione dei formaggi (a sajtok feldolgozási módszereire, kereskedelmi jellemzőire és termelési helyeire vonatkozó megjelölések elismeréséről szóló, 1955. október 30-i 1269. sz. köztársasági elnöki rendelet) (GURI 295. sz., 1955. december 22., 4401. o.) általi bevezetését követően, amely elismerte a „grana padano” eredetmegjelölést, a parmigiano reggiano sajt a sajátos tulajdonságai miatt elvesztette a grana minősítést, míg az összes többi grana sajt esetében elismerték a „padano” megjelölést.

77 Az a tény, hogy az 1938-as olasz jogszabály különböző granákat (parmigiano-reggiano, lodigiano, emiliano, lombardo és veneto) említ, amelyeknek mindegyikét a Pó-síkságon termelték, a grana padanáról azonban nem tesz említést, valamint az a tény, hogy a későbbi jogszabály a korábbi elnevezéseket elhagyva bevezette a „grana padano” elnevezést, azt jelzik, hogy a grana hagyományosan a Pó-síkság számos területén termelt sajt, és emiatt azt az olasz jogalkotó egy időben a „padano” kifejezéssel azonosította azért, hogy egyszerűsítse a normatív keretet, és hogy egyetlen elnevezésbe foglalja a padaniai völgyből származó különböző korábbi elnevezéseket.

78 A „padano” jelzõt tehát nem azért vezették be, hogy az OEM terjedelmét csak bizonyos granákra korlátozzák, hanem inkább azért, hogy azokat ugyanazon fokozott oltalom alá gyűjtsék össze, amelyet eredetileg az olasz jogszabály, késõbb a 2081/92 rendelet biztosított. Ebbõl következõen az olasz jogi háttér fejlõdése azt jelzi, hogy a „grana” elnevezés nem szokásos.

79 Ezeket a megfontolásokat a Biraghi által elõterjesztett érvek egyike sem kérdõjelezheti meg. Elõször is a „grana trentino” elnevezés létezése vonatkozásában meg kell állapítani, hogy a grana padano sajt termékleírásának módosításáról szóló köztársasági elnöki rendelet – amelyre a Biraghi hivatkozott – engedélyezte a Trento-tartomány területén termelt grana padano sajtához a „trentino” kifejezés hozzáillesztését. Ez a lehetőség csak megerõsíti azt a nézetet, hogy kizárólag akkor van lehetőség „grana”-nak nevezni valamely sajtot, ha azt a grana padano termékleírása szerint termelik.

80 Másodszor, az ugyan igaz, hogy az Assolatte egyesület körlevele a grana padanón kívül „egyéb granák” létezését is jelzi, meg kell azonban állapítani – ahogyan az említett körlevélhez mellékelt táblázatból is következik – hogy ezeket az „egyéb granák”-at az Európai Közösségek tagállamaitól különbözõ államokba exportálták, többek között az Amerikai Egyesült Államokba, Japánba, Oroszországba, Horvátországba, Szlovéniába, ez utóbbi nem volt az Európai Unió tagja abban az idõben, amelyre ezek az adatok vonatkoznak, azaz 1999-ben. A Bíróság által a fent hivatkozott (12. pont) Exportur-ügyben hozott ítéletben a szellemi tulajdonjogok területén elismert területi elv alapján ez az érv irreleváns azon sajtok esetében, amelyeket olyan országokba való exportra szánnak, ahol a „grana” elnevezés egyáltalán nem élvez sajátos jogszabályi oltalmat. Ugyanez igaz a Biraghi által hivatkozott, az ISTAT által kidolgozott adatokra is, amelyek nem rendelkeznek bizonyító erõvel, mivel nem jelölik meg az „egyéb granák” rendeltetési helyének piacát.

81 Harmadszor, azzal az állítással, hogy a „grana” kifejezés nem egy földrajzi területet jelöl, a Biraghi lényegében annak bizonyítására törekszik, hogy a „grana” elnevezés semmiképpen sem élvezheti 2081/92 rendelet által biztosított oltalmat, mivel az nem felel meg az említett rendelet 2. cikkében szereplő eredet-megjelölés meghatározásának. Márpedig nincs jelentősége annak, hogy a „grana” elnevezés abból ered-e, hogy az azzal megjelölt sajt szemcsés szerkezetű, vagy abból, hogy azt eredetileg a Valle Granában termelték, mivel a 2081/92 rendelet 2. cikkének (3) bekezdése értelmében az OEM-et alkothatja egy hagyományos nem földrajzi elnevezés is, amely valamely régióból vagy meghatározott helyről származó élelmiszert jelöl meg, amelyek olyan homogén természeti jellemzőket jelenítenek meg, amelyek elhatárolják a szomszédos területektől (a fent hivatkozott Németország és Dánia és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 46–50. pontja). Ebben a tekintetben az nem vitatott, hogy a grana sajt a Pó-síkság régiójából származik. Ennek alapján a grana sajt megfelel a 2081/92 rendelet 2. cikke (3) bekezdésének.

82 Negyedszer a Biraghi által a fent hivatkozott Németország és Dánia kontra Bizottság ügyben hozott ítéletre, a feltevésének alátámasztása érdekében tett utalás nem bír jelentőséggel, mivel a Bíróság nem azt a lehetőséget kritizálja, hogy nem földrajzi elnevezés is alkothat OEM-et, hanem mindössze a „feta” nem földrajzi elnevezés termelési területének kiterjedését vitatja. Ugyanezen megfontolás alapján el kell utasítani a Biraghi által hivatkozott azon érvet is, amely szerint a Valle Granában csak castelmagno sajtot termelnek. Hasonlóképpen el kell utasítani a Biraghi által a fent hivatkozott Pistre és társai ítéletre tett utalást, mivel ahogyan ezen ítélet 35. pontjából kitűnik, az egy olyan elnevezésre (montagne) vonatkozik, amely nem teljesíti azokat a feltételeket, hogy a 2081/92 rendelet 2. cikke értelmében eredetmegjelölésnek lehessen tekinteni, mivel nem áll fenn közvetlen kapcsolat a termék minősége vagy jellemzői és a sajátos földrajzi származása között.

83 Ötödször, a 96/536 határozatot, amely a dán „Dansk Grana” és a német „Romonte – Typ Grana” sajtokra hivatkozik, a nyerstej, a hőkezelt tej és a tej alapú termékek előállítására és forgalomba hozatalára vonatkozó egészségügyi előírások megállapításáról szóló, 1992. június 16-i 92/46/EGK tanácsi irányelv (HL L 268., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 13 kötet, 103. o.) alkalmazási keretében fogadták el. Mivel a 96/536 határozat csak a 92/46 irányelv által megállapított egészségügyi előírások tekintetében a kivételekre adott felhatalmazásokra vonatkozik, annak semmilyen befolyása nem lehet az olyan szellemi tulajdonjogok oltalmára, mint az oltalmazott eredet-megjelölés (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Németország és Dánia kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 96. pontját). Még annak feltételezése esetén is, hogy ez a hivatkozás a „grana” elnevezés szokásos jellegét bizonyítja Dániában és Németországban, az ilyen következtetést nem lehet kiterjeszteni az egész közösségi területre, vagy legalábbis annak lényeges részére. Ezenkívül a 96/536 határozat a dán granára és egy német sajtra utal, amelyen feltüntették, hogy grana „típusú”, ami azt sugallja, hogy Dániában és Németországban jelző nélkül a „grana” elnevezés megőrizte a „grana padano” mellékértelmet (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Németország és Dánia kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 92. pontját). Végül a Biraghi által hivatkozott 96/536 határozat 1996-ból származik, amely időpontban a tagállamok még hivatkozhattak a 2081/92 rendelet 13. cikkének (2) bekezdésére, amely felhatalmazta a tagállamokat azoknak a nemzeti rendszereknek a fenntartására, amelyek a 17. cikk alapján bejegyzett elnevezések használatát a rendelet kihirdetésének időpontját követő legfeljebb ötéves időszakra engedélyezik.

84 Hatodszor a Corte di cassazione 1989. november 28-i ítéletét egy büntetőeljárás keretében hozták, amelyben e bíróság kifejezetten megemlíti, hogy a vádlott felmentése annak a következménye, hogy abban az időben a „grana” elnevezés nem megfelelő használata esetére még hiányzott az alkalmazható büntetőszankció. Ezenkívül ezt az ítéletet 2081/92 rendelet és 1107/96 rendelet hatálybalépése előtt hozták, azaz az OEM-ek oltalmazási szintjének közösségi szintű meghatározását megelőzően. Végül az olasz mezőgazdasági és erdőügyi minisztériumhoz tartozó Ispettorato centrale repressione frodinak (csalások megszüntetésének központi hivatala) – számos csalást megállapító jegyzőkönyvéből – amelyeket a felperes terjesztett elő, és amelyek mindegyike későbbi, mint a Corte di cassazione ítélete, vagy a 1107/96

rendelet – következik, hogy az olasz hatóságok rendszeresen lefoglalják azokat a sajtokat, amelyeken csak a „grana” megjelölés szerepel, tekintettel arra a tényre, hogy az ilyen módszer a 1107/96 rendelet által oltalmazott „grana padano” OEM megsértésének minősül.

- 85 Végül nem relevánsak a Biraghi által hivatkozott szótárak sem. A Biraghi állításával ellentétben ugyanis észrevehető, hogy a *Dictionnaire des fromages Larousse* ugyan valóban akként határozza meg a granákat, hogy azok „(bizonyos) közös jellemzőkkel rendelkező olasz sajtok”, azonban ezt követően jelzi, hogy számos olasz törvény úgy határozza meg a grana elnevezést, hogy különbséget tesz bizonyos tartományokban termelt sajtok (parmigiano reggiano), és bizonyos más tartományokban termelt sajtok (grana padano) között, alátámasztva ezáltal a „grana” elnevezés szokásos jellegére vonatkozó feltevés cáfolatát. Semmilyen következtetést nem lehet azonban levonni a *Guide du fromage Androuët-Stockból*, amely meg sem említi a grana padanót.
- 86 Egyébként nem az olasz jogszabályi háttér volt az egyedüli, ami a „grana” elnevezés szokásos jellegének kizárása érdekében a fellebbezési tanács rendelkezésére állt. A fellebbezési tanács ugyanis tudott arról, hogy a „grana” elnevezés állítólagos szokásos jellegének kérdését egyetlen tagállam sem vetette fel abban a szabályozási bizottságban, amellyel a Bizottság a 1107/96 rendelet elfogadására tekintettel konzultált. Ezenkívül a „grana” elnevezésű sajtnek az Európai Közösségben való forgalmazására vonatkozóan semmilyen bizonyítékot nem terjesztettek a fellebbezési tanács elé.
- 87 Végül tekintettel arra a kötelezettségére, hogy az alkalmazható nemzeti jogról hivatalból tájékozódjon (lásd ebben az értelemben az Elsőfokú Bíróság T-318/03. sz., Atomic Austria kontra OHIM – Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil (ATOMIC BLITZ) ügyben 2005. április 20-án hozott ítéletének [EBHT 2005., II-1319. o.] 35. pontját) a fellebbezési tanács figyelembe vehette volna a fent hivatkozott sajtok eredet-megjelöléseinek és elnevezéseinek használatáról szóló, 1951. június 1-jén Stresában aláírt nemzetközi egyezményt és a „grana” elnevezés oltalmára vonatkozó kétoldalú nemzetközi egyezményeket átültető nemzeti jogszabályok létezését.

88 Az előzőekből következik, hogy a fellebbezési tanácsnak nem állt módjában akként határozni, hogy a GRANA BIRAGHI védjegy lajstromozása nem minősül a „grana padano” OEM megsértésének a 2081/92 rendelet 13. cikke (1) bekezdésének első albekezdése értelmében.

89 Úgy kell tehát határozni, hogy a kereset megalapozott, mivel a fellebbezési tanács tévesen ítélte meg, hogy a „grana” elnevezés szokásos, és a „grana padano” OEM fennállása nem akadályozza a GRANA BIRAGHI védjegy lajstromozását a 2081/92 rendelet 14. cikkének értelmében. Ebből következően a megtámadott határozatot hatályon kívül kell helyezni.

A költségekről

90 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a peresztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Az eljárási szabályzat 87. cikke 4. §-a első bekezdésének alkalmazásában az eljárásba beavatkozó tagállamok maguk viselik saját költségeiket.

91 A felperes a tárgyaláson kérte, hogy az OHIM-ot kötelezzék a költségek viselésére.

92 Az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, az a tény, hogy a pernyertes fél nem kérte a költségek megtérítését a tárgyalásig, nem akadályozza a Bíróságot abban, hogy azokat megítélje (a Bíróság 113/77. sz., NTN Toyo Bearing és társai kontra Tanács ügyben 1979. március 29-én hozott ítélete [EBHT 1979., 1185. o.]; az Elsőfokú Bíróság T-64/89. sz. Automec kontra Bizottság ügyben 1990. július 10-én hozott ítéletének [EBHT 1990., II-367. o.] 79. pontja, és a T-278/04. sz. Jabones Pardo kontra OHIM – Quimi Romar (YUKI) ügyben 2006. november 16-án hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 75. pontja).

93 Mivel hatályon kívül kell helyezni a fellebbezési tanács határozatát, és e címen az OHIM-ot a kérelmeiben foglaltak ellenére peresztesnek kell tekinteni, az OHIM-ot kötelezni kell a felperesnél felmerült költségek viselésére, ez utóbbi kérésének megfelelően. A beavatkozók maguk viselik saját költségeiket.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (negyedik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) Az Elsőfokú Bíróság hatályon kívül helyezi a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) első fellebbezési tanácsának 2003. június 16-i határozatát (R 153/2002-1. sz. ügy).**

2) Az OHIM a saját költségein kívül viseli a Consorzio per la tutela del formaggio Grana Padano költségeit.

3) Az Olasz Köztársaság és a Biraghi SpA maguk viselik saját költségeiket.

Legal

Wiszniewska-Białeczka

Moavero Milanese

Kihirdetve Luxembourgban, a 2007. szeptember 12-i nyilvános ülésen.

E. Coulon

hivatalvezető

H. Legal

elnök